1893 — 1973
80 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. No. 112. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 16-го ЧЕРВНЯ (JUNE) 1973 Ч. 112. VOL. LXXX.

ЗАКЛИК УККА

ДО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ВІДДІЛІВ УККА, ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В ЗСА

В суботу 16-го червня ц. р. приїжджає до Америки Леонід І. Брежнєв, генеральний секретар Комуністичної Партії Совєтського Союзу, на офіційне запрошення Президента ЗСА Ричарда М. Ніксона. Він приїжджає як некоронований цар російської імперії, хоч не є ані президентом, прем'єром чи навіть звичайним міністром.

Ціль його поїздки цілком ясна: СССР хоче великих американських позичок, американського збіжжя та американського технічного виряду. Як самозваний „мироносець", Брежнєв шукатиме у Вашингтоні схвалення його европейської політики, яка змірає до задержання теперішнього політичного поділу континенту, відкликання американських збройних сил із Західньої Европи та закріплення совєтської політичної, економічної і культурної гегемонії над цілою Европою.

Злочини Брежнєва супроти України

Протягом років Брежнєв є незаперечним диктатором СССР, паном життя й смерти мільйонів людей в СССР та сателітних державах.

Ми, як вільні громадяни Америки, публічно обвинувачуємо Брежнєва та його тоталітарний режим у нелюдських злочинах та культурному і етнічному народовбивстві, яке переводить Москва в Україні та інших не-російських країнах СССР, а саме:

1. Численні арештування, незаконні суди та жорстокі й варварські засуди соток та тисяч українців за те тільки, що вони обороняють українську мову та права людини, згідно з постановами совєтської конституції та Універсальної Декларації Прав Людини Об'єднаних Націй;

2. Насильна русифікація України та насильне впроваджування російської мови у всіх школах, університетах, технікумах, інститутах та інших наукових інституціях, як теж в адміністрації, судах та всіх публічних урядах України 3. Нещадна експлуатація економічних багатств та ресурсів України для скріплення московської комуністичної імперії і для поширення її тоталітарного панування в Европі, Азії та в цілому світі;

4. Брутальне знищення Української Католицької Церкви та піддержка Російської Православної Церкви, яка раніше помогла зліквідувати Українську Автокефальну Православну Церкву в Україні та яка тепер є знаряддям московського комуністичного імперіялізму та колоніялізму в Україні.

Ми, як громадяни волелюбної Америки, не маємо змоги та сили так, як їх не мають мільйони інших американських громадян, щоб приїзд Брежнєва, як „небажаного гостя", був відкликаний.

Протест проти московського диктатора

Зате ми маємо велике право, забезпечене нам Американською Конституцією, а саме: мирний та публічний протест проти народовбивника українського народу.

Тому то Екзекутива УККА закликає всі Центральні Організації:

1. Організувати масові й мирні протести й демонстрації в тих містах та стейтах, які відвідуватиме Брежнєв під час свого перебування в Америці;

2. Контактуватися з американською пресою, телевізійними та радіовими станціями, даючи їм відповідний інформативний матеріял про злочини Брежнєва та його диктаторського режиму проти українського народу;

3. Апелювати до місцевих американських політичних провідників, сенаторів і конгресменів, щоб вони інтервеніювали у президента Ніксона, що одною з передумов будь-якої американської помочі для СССР мусить прийти звільнення соток тисяч українських культурних діячів, яких засуджено на жорстокі кари тюрми, таборів примусової праці та закладів для божевільних!

Кроки, зроблені Екзекутивою УККА

В справі протестаційної дії Екзекутива УККА зробила наступне:

1. Виготовила відповідний меморіял про переслідування та нищення української культури в Україні Брежнєвим та його нелюдяною комуністичною диктатурою, який буде переданий президентові Ніксонові у Білому Домі;

2. Друкує англомовні матеріяли про злочини Брежнєва в Україні, як теж обіжники українською і англійською мовами, які розсилаються до всіх Відділів УККА та Центральних Організацій для широкого розповсюдження;

3. З ініціятиви Екзекутиви УККА виготовлено заяву - обвинувачення Брежнєва та його уряду, яку підписала велика група українських і американських університетських професорів (серед останніх є визначні американські вчені англосаконського, жидівського, польського, чеського, литовського та іншого походження), та яке буде вміщене на цілій сторінці визначного американського щоденника перед приїздом Брежнєва.

Тому, що платне оголошення потребує значних видатків, ми звертаємося цією дорогою до всього нашого суспільства в Америці:

Зложіть негайно Ваші щедрі датки на покриття коштів цього важливого оголошення - заяви. Висилаємо відповідні збіркові листи до Відділів Українського Конгресового Комітету Америки та Центральних Організацій, але ми звертаємося до цілої нашої громади надсилати свої пожертви на цю ціль до Централі УККА, без огляду на те, чи збіркові листи дійдуть до їх рук чи ні.

Це — один із найбільш ефектовних виявів нашого протесту проти приїзду московського диктатора до свободолюбної Америки!

Це — наш святий обов'язок та відповідальність перед тими, що караються в большевицьких тюрмах та концтаборах за права українського народу вільно і свобідно жити на своїй землі!

Екзекутива

Українського Конгресового Комітету Америки

Дня 8-го червня 1973 року

БРЕЖНЄВ ПРИБУВАЄ ДО ЗСА ВЖЕ В СУБОТУ 16-ГО ЧЕРВНЯ, ВІД'ЇЖДЖАЄ В ПОНЕДІЛОК 25-ГО ЧЕРВНЯ

Вашингтон. — Згідно з інформаціями, що їх подав на пресовій конференції політичний дорадник президента Ніксона Генрі Кіссенджер, генеральний секретар КПСС Л. І. Брежнєв приїздить до ЗСА вже в суботу 16 червня. Він зупиниться в Кемп Дейвід і матиме в неділю конференцію з Г. Кіссінджером. До Вашингтону Брежнєв прибуде щойно в понеділок 18 червня і тут пічнуться його розмови з президентом Ніксоном. Того ж дня в Білому Домі буде влаштоване офіційне прийняття для Брежнєва. Переговори Брежнєва з президентом Ніксоном продовжуватимуться протягом тижня, а крім того Брежнєв матиме змогу зустрінутися з Сенатською комісією для закордонних справ та з групою американських бизнесменів. В четвер вечір совєтська амбасада у Вашингтоні гостити́ме Брежнєва та американських гостей, а в п'ятницю Брежнєв переїде разом з президентом Ніксоном до Сан Клементе у Каліфорнії для дальших розмов. В суботу вечером Брежнєв виступить на американській телевізії. Поворот Брежнєва передбачений на понеділок 25 червня. За наміченим пляном, у висліді розмов має прийти до узгіднення та підписання п'яти договорів, що стосуються океанічних дослідів, транспортації, сільськогосподарських дослід і в , прибуткового податку і культурного обміну.В часі розмов на вершинах будуть також заторкнені питання обмеження атомових зброєнь, зокрема т. зв. стратегічного узброєння, торгівлі, мирного полагодження конфлікту на Близькому Сході, а також заходів щодо збереження миру у Південносхідній Азії. Генрі Кіссінджер заперечив, начебто з уваги на можливі протестні акції жидів та інших груп проти Брежнєва його плян відвідин в ЗСА є дуже обмежений. Кіссінджер заявив, що справа жидівської еміграції з СССР буде заторкнена в розмовах з Брежнєвим, коли на порядку дня найдеться справа торговельного договору між ЗСА прибуде щойно в понеділок що формально Брежнєв не займає в совєтському уряді провідної позиції, то з уваги на його фактичну ролю совєтського верховода з титулу його позиції в КПСС, в ЗСА трактуватимуть Брежнєва з почестями, зарезервованими для голів держав.

Брежнєв хвалить політику през. Ніксона як „реалістичну"

Москва. — Напередодні свого від'їзду до ЗСА, 14-го червня, Л. Брежнєв зустрівся з представниками американської преси, радіо та телевізії. Упродовж зустрічі, що тривала три з половиною години, Брежнєв познайомив кореспондентів з технікою праці Політбюро ЦК КПСС, а також з'ясував свої погляди на питання совєтсько-американських взаємин. Л. І. Брежнєв дуже позитивно висловився про зовнішню політику президента Р. Ніксона, підкреслюючи її „реалістичний і конструктивний" характер. Головну увагу Брежнєв присвятив справі совєтсько-американської торгівлі, що вказує, яку велику увагу совєтський режим прикладає до питання торговельних взаємин з ЗСА. Коли йдеться про переговори на вершинах у Вашингтоні, то на думку Брежнєва, ці розмови повинні „бути новим імпульсом" на шляху розвитку совєтсько-американських взаємин, а в першій мірі розбудови торгівлі між цими двома найбільшими в світі потугами „на велику скалю". Брежнєв відмовився коментувати вотергейтську аферу і відповідати на запити в цій справі, мовляв, це внутрішня американська справа. За це він відзначив, що його наставлення до президента Ніксона є сповнене „великого респекту" і що „цей респект спирається на цьому факті, що Президент рішився на реалістичний та конструктивний підхід до питання поліпшення відносин між нашими двома країнами і що він послідовно дотримується своєї заяви, яку він зложив в час першої інавгурації, говорячи про те, що настав час, щоб перейти від ери конфронтацій до ери переговорів, тобто до будівництва конструктивних взаємин між державами". В часі пресової конференції була заторкнена поновно справа жидівської еміграції з СССР, при чому Брежнєв заховався за стереотипну заяву, мовляв, в СССР немає для нікого обмежень щодо еміграції і що там „не існує жидівська проблема", а жиди в СССР займають видатні становища на різних ділянках життя.

Помер проф. Юрій Вернадський

Ню Гейвен. — Тут помер на 85 році життя один з найвидатніших істориків у світі українського походження, який спеціялізувався в історії Київської Руси-України, а також Росії, професор Єйльського університету Юрій Вернадський. Покійний професор Ю. Вернадський народився в Петербурзі в родині відомого українського вченого фізика Володимира Вернадського, який відтак був одним з членів-основників та першим президентом Української Академії Наук в Києві в 1918-19 рр. Проф. Ю. Вернадський студіював на Московському та Петербурзькому університетах, а також викладав на Петербурзькому університеті в роках 1914-17. По першій світовій війні та революції він виїхав за кордон і до 1926 р. перебував в Празі, де викладав на празькому університеті. До ЗСА переїхав в 1927 р. де був професором історії на Єйльському університеті до відходу на пенсію в 1956 р. Він також читав лекції на Стемфордському, Гарвардському, Колюмбійському, Джон Гопкінс та інших університетах. Написав цілий ряд наукових праць з обсягу історії Київської Русі-України та Росії, з яких загально відомі зокрема такі як „Древняя Русь", „Богдан, Гетьман України", „Середньовічні руські закони", „Московське царство", та інші. В 1941 р. він написав передмову до англомовного перекладу „Історії України" Михайла Грушевського, яку старанням Українського Народного Союзу видало Видавництво Єйльського університету. За свої наукові досягнення був відзначений в 1968 р. в числі 10 найвидатніших американських вчених нагородою Американською Радою Наукових Товариств у сумі $10 тис. Американська Асоціяція для Розвитку Славістичних Студій обрала його своїм почесним президентом.

ПРОТЕСТАЦІЙНІ ДЕМОНСТРАЦІЇ ПРОТИ БРЕЖНЄВА ВІДБУДУТЬСЯ У ВАШИНҐТОНІ, В НЮ ЙОРКУ, ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ТА ІНШИХ МІСТАХ

Вашингтон. — Приїзд і побув совєтського верховода Леоніда Брежнєва в Америці зустрінуть численні демонстрації та протести, зокрема тих громадян, які походять із східньоевропейських країн, що впали жертвою очолюваного Брежнєвим народовбивчого режиму. Одна з найбільших демонстрацій відбудеться у Вашингтоні цієї неділі, 17-го червня, як Брежнєв буде гостем в Кемпі Дейвіда в Меріленді та конферуватиме там з дорадником президента Ніксона, Генрі Кіссінджером. Демонстрацію у Вашингтоні у формі „Походу Волі" влаштовують жидівські організації під проводом Крайової Конференції в справах совєтського жидівства. Передбачається, що в демонстрації візьмуть участь тисячі осіб не тільки Вашингтону й околиці, але також із віддалених місцевостей від Бостону до Маямі, що прийдуть сотнями винайманих автобусів. Демонстрація почнеться о год. 2-ій по полудні збіркою біля Капітолю й опісля відбудеться заповіджений „Похід Волі" по Констітушин евеню до Еліпси біля Білого Дому, де відбудеться маніфестація. Місцевий Відділ УККА заповів українську участь у цьому поході. Відповідні демонстрації відбуватимуться в столиці також протягом тижня.

УКРАЇНСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ

Запляновано також ряд українських демонстрацій, зокрема в Ню Йорку, Філядельфії та інших містах. Демонстрацію в Ню Йорку влаштовують Організації Визвольного Фронтту при співпраці Об'єднаного Комітету — Відділу УККА та інших організацій. Ця демонстрація відбудеться в неділю, 17-го червня, о год. 2-ій по полудні та почнеться збіркою демонстрантів на схрещенні 47-ої вулиці і 1-шої евеню напроти будинку Об'єднаних Націй. Не тільки місцева, але й багато довколишніх громад заповіли свою участь у цій демонстрації. Друга демонстрація в Ню Йорку, яку організує ПАВНА, відбудеться в понеділок, 18-го червня, о год. 6-ій вечора. Збірка на схрещенні 42-ої вулиці і 5-ої евеню.

У Філядельфії протестаційну демонстрацію проти Брежнєва і в обороні нехтованих ним людських прав в Україні влаштовує Відділ УККА у Філядельфії в середу, 20-го червня, о год. 7-ій вечора. Збірка і маніфестація відбудеться на Дж. Ф. Кенеді Пляза (Арч і 15-та вулиці). Після програми на Пляза, яка передбачає виступи американських і українських діячів, буде сформований похід вулицями міста до Індепендес Голл,

БАЛТІЙЦІ ТА ПОЛЯКИ ДЕМОНСТРУВАТИМУТЬ ПРОТИ ВІЗИТИ БРЕЖНЄВА

Ню Йорк. — Організації балтицьких народів (литовці, лотиші та естонці) заповідають широку демонстраційну акцію проти Брежнєва, який приїздить до ЗСА 16 червня, в Ню Йорку та Вашингтоні. В Ню Йорку демонстрація відбудеться перед будинком Об'єднаних Націй. Також управління Конґресу Американської Польонії південної частини стейту Ню Йорк повідомило, що Конґрес прилучується до демонстраційної акції балтицьких народів і візьме активну участь в демонстрації в Ню Йорку.

АМЕРИКАНСЬКІ НАУКОВЦІ ВИСТУПИЛИ В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ В'ЯЗНІВ В СССР

Ню Йорк. — З канцелярії УККА інформують, що на сторінках недільного „Ню Йорк Таймсу"-у з 17 червня буде опублікований „Відкритий лист до американського народу" в обороні переслідуваних і арештованих та засуджених українських інтелектуалістів в СССР. Цей лист підписали 52 професорів американських університетів та коледжів. У своєму „відкритому листі" автори відзначають, що публікують його, щоб звернути увагу американського суспільства на трагічні відносини в СССР, представник якого приїздить з відвідинами до ЗСА, щоб тут дістати допомогу для СССР, що під сучасну пору находиться у важкій внутрішній ситуації. Автори листа звертають увагу на порушування основних прав людини в СССР і, як приклад, наводять дані про українських дисидентів. Разом з текстом подані фота таких відомих дисидентів як Юрій Шухевич, Валентин Мороз, Вячеслав Чорновіл, Іван Дзюба та Іван Світличний. Старання в справі публікації цього листа в „Ню Йорк Таймсі"-і, покриваючи зв'язані з цим кошти, поробив Український Конґресовий Комітет Америки.

Надруковано відкритий лист до членів Комуністичної партії СССР

Ню Йорк. — Місцевий двотижневик „Ню Йорк Рев'ю Букс" з датою 28 червня 1973 опублікував „відкритий лист до членів Комуністичної партії Совєтського Союзу", в якому автори листа виступають в обороні арештованих і засуджених дисидентів в окремих республіках СССР. В листі подається дані про найвідоміших дисидентів в Україні, Литві, Російській Федерації, а також відзначується дисидентів-жидів, яким не дозволяє совєтський режим на еміґрацію до Ізраїля. Окремо подана заява в обороні „ув'язнених в Чехо-Словаччині за домагання демократизації соціялізму". Відкритий лист підписали такі відомі політичні, суспільні та наукові діячі: Джовн Баєз, Філіп Берріґан, Гайнріх Бол, Ноам Холмскі, Рамсей Кларк, Гарвей Кокс, Ерик Фромм, Нат Гентофф, Антон Лігм, Джуліюс Якобсон, Роберт Джай Ліфтон, Норман Майлер, Дейвід Мек Рейнолдс, Гуннар Мирдал, Павл О'Дваєр, Маргарет Папандреу, Алян Патон, Ірі Пелікан, Меєр Шапіро, Артур Шлезінґер мол., Айвен Світак, Александер Єсенін Волпін. Спонзором цього листа є Комітет оборони совєтських політв'язнів.

Дж. Діфенбейкер домагається, щоби Канада поставила справу репресій в Україні на форум ОН

Оттава (УІС („Смолоскип"). 30 травня 1973 року в канадському Парляменті відбулася дискусія, в часі якої бувший прем'єр Канади Джон Діфенбейкер звернувся з пропозицією, щоб канадський уряд видвигнув справу репресій в Україні на форумі Об'єднаних Націй. Між Дж. Діфенбейкером і М. Шарпом, державним секретарем для зовнішніх справ, відбувся такий діялог:

ДЖ. ДІФЕНБЕЙКЕР: Пане Голово, наш Парлямент тільки що вшанував кардинала Сліпого, який був ув'язнений комуністами 18 років в Сибірі. Було звернено увагу на факт, що сьогодні українських письменників, літературних критиків, журналістів, професорів і студентів кидають в тюрми і психіятричні шпиталі за висловлені думки і переконання в справі мовної і культурної свободи, не зважаючи на те, що свобода слова є ґарантована конституцією СССР. У зв'язку з переслідуваннями, які відбуваються в Україні (я маю питання), чи міністер піднесе це питання в Об'єднаних Націях з вимогою, щоб СССР додержувався зобов'язань згідно зі статутом ОН?

М. ШАРП: Пане Голово, як одні з тих, які підписали Конвенцію про Людські Права, ми домагаємося, щоб всі країни, а в тому і СССР, додержувалися своїх зобов'язань.

ДЖ. ДІФЕНБЕЙКЕР: Узагальнення цього роду не допоможуть тим, які знайшлися в біді. Чи був висланий протест до СССР проти нелюдської поведінки з людьми, які цінять свободу і які обстоюють деякі принципи конституції СССР?

М. ШАРП: Так, як і Шановний Бесідник, я вір'ю в ці принципи і я домагаюся, щоб їх всюди додержувалися. Нажаль, в багатьох частинах світу норми не є такі високі, як в Канаді. Я надіюся, що всі колись дійдуть до таких норм, як наші.

ДЖ. ДІФЕНБЕЙКЕР: Тут немає жадного вибачення. Це є лише алібі.

Комісія Людських Прав ОН розглядатиме справу Ніни Строкатої

Об'єднані Нації, Ню Йорк (УІС „Смолоскип"). 29 травня 1973 року „Мікробіологи в Обороні Ніни Строкатої" одержали повідомлення з Комісії Людських Прав Об'єднаних Націй, що справу Ніни Строкатої розглядатиме ця Комісія на наступному своєму засіданні. В листі з Об'єднаних Націй про це між іншим пишеться:

„Короткий зміст вашого листа (петиції) буде включений в довірочний список листування, що буде предложене на розгляд наступної сесії Комісії Людських Прав. Копія вашого листа (петиції) буде передана урядові держави, члена ОН, до якого ця справа відноситься".

Лист з Комісії Людських Прав ОН є відповіддю на петицію в обороні Ніни Строкатої, яку підписали 279 мікробіологів з 11 країн світу і яку передали цій Комісії мікробіологи д-р Андрій Зварун і Юрко Карпінський 17 травня 1973 р. Ніна Строката, відомий мікробіолог — -вчений з Одеси, була засуджена в травні 1972 р. на 4 роки ув'язнення тільки за те, що відмовилася відректися свого чоловіка, українського письменника Святосла- Караванського. Вістку про акцію мікробіологів в обороні Ніни Строкатої подали різні міжнародні пресові агенції, багато газет інформували про Н. Строкату своїх читачів, а деякі колюмністи згадували про неї в зв'язку з приїздом до ЗСА Л. Брежнєва (напр. Т. Сімон з клівлендської газети „Плей Ділер", та інші.)

Роля українських лікарів була предметом розмов під час відвідин проф. д-ра Василя Плюща в УНС і „Свободі"

Під час відвідин в УНС. Сидять (зліва): заступник гол. предсідника Володимир Сохан, д-р Ростислав Сочинський, гол. предсідник Йосип Лисогір, гість з Европи проф. д-р Василь Плющ, голова УЛТ ПА д-р Юрій Кушнір, гол. касир УНС мгр. Уляна Дячук та проф. д-р Роман Осінчук.

Джерзі Сити. Роля українських лікарів як професіоналістів і громадян, заавансованість української медичної науки та її історії і ряд інших актуальних справ і проблем були предметом оживлених двогодинних розмов під час відвідин відомого укранського вченого, лікаря і громадянина проф. д-ра Василя Плюща з Мюнхену в Головній Канцелярії Українського Народного Союзу та в редакції „Свободи" в середу, 13-го червня й опісля під час спільного полуденку із затрудненими в Головній Канцелярії екзекутивними урядовцями. Проф. д-р Василь Плющ, один з найвидатніших українських лікарів і науковців, перед другою світовою війною був професором, науковим керівником і директором Українського Науково-Дослідного Інституту Туберкульози в Києві, викладачем в Інституті Вдосконалення Лікарів там же, професором Київського Медичного Інституту та першим вченим секретарем Українського Наукового Т-ва Фтизіятурів, членом туберкульозної Секції Вченої Ради Народного Комісаріяту Здоров'я та ін. Від 1944-го року він живе на еміґрації в Німеччині, займавши різні передові становища в німецькій медичній системі. Є автором понад сотні наукових праць, головним редактором заплянованого вже багато років тому медичного збірника - альманаху Т-ва Українських Лікарів Північної Америки. УНСоюз і „Свободу" відвідав проф. д-р Василь Плющ в товаристві теперішнього голови Українського Лікарського Товариства Північної Америки д-ра Юрія Кушніра і попередніх голів цього заслуженого професійного Т-ва і теперішніх членів очолюваної проф. д-ром Плющем редакційної колеґії медичного збірника-альманаху д-ра Романа Осінчука та д-ра Ростислава Сочинського.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Співбудівничі совєтської імперії

Заповіджений приїзд до ЗСА совєтського партійного фюрера Леоніда Брежнєва дав поштовх до багатьох коментарів, критичних завваг, а також спроб обґрунтувати політику зближення „батьківщини соціялізму" СССР з „країною клясичного капіталізму" — ЗСА. Президент Ніксон у своїй останній промові з 13 червня в дуже позитивному тоні оцінив факт щораз більшої американсько - совєтської співпраці, заповідаючи „золоту добу" у взаєминах між СССР та ЗСА. За його словами, ці взаємини укладаються в такій мірі задовільно, що він уже напередодні приїзду Брежнєва може запевнити населення Америки, що його зустріч з Брежнєвим забезпечить „новий великий поступ на шляху зменшення тягарів зброєння і небезпеки війни, до кращого і кориснішого типу взаємин між наймогутнішими державами у світі".

Можна різно оцінювати відому нову совєтську тезу про „взаємовигідність" політично - економічних зв'язків СССР з ЗСА та іншими капіталістичними державами. Але якою не була б наша оцінка тих зв'язків, не можна не дійти до висновків, що їх прекрасно схопив відомий польський публіцист Ю. Мєрошевський, пишучи про капіталістів, як про своєрідних „співбудівничих" російської совєтської імперії. За 50 років існування СССР совєтський режим не виявився на висоті завдання і не зумів, не зважаючи на велетенські матеріяльні ресурси та людські резерви, створити надійної бази для своєї економіки. В такій ситуації Л. Брежнєв та його товариші були примушені, йдучи за прикладом Леніна, вдатися по допомогу і науку до капіталістичної системи, якій вони свідомо і пляново готують загибель.

„Так званий вільний світ, — пише Мєрошевський, — фінансує посередньо совєтський імперіялізм, постачаючи Москві майже все: від збіжжя до компюторів. Коли б підсумувати підписані американськими, західньонімецькими, італійськими, французькими і ін. концернами з СССР контракти — то ми одержали б імпонуючу цифру. Коли ж, однак, ми вже мусимо фінансувати імперіялізми — було б безпечніше фінансувати посередньо імперіялізм китайський, ніж совєтський. Американські чи німецькі промисловці не мають причини старатися за титул „будівничих Совєтського Союзу". Ніхто не вимагає від капіталістів, щоб були добрими соціялістами. Драма полягає в тому, що західні капіталісти не завжди є... добрими капіталістами".

Пишучи про совєтсько - американську торгівлю на сторінках журналу Комуністичної партії ЗСА „Політичні Проблеми" в травні ц. р., Віктор Перльо виразно підкреслює, що т. зв. „взаємовигідна" торгівля є однобічно на довшу мету вигідною тільки для соціялістичних країн". Ця торгівля дасть на сучасному етапі цим країнам потрібні засоби, але одночасно зв'яже капіталістичний світ з совєтською системою, у збереження якої американські та інші західні капіталісти готові інвестувати і інвестують великі мільйони долярів. Коли ж через якийсь час Москва від західнього світу дістане все, чого їй тепер потрібно, тоді для західніх капіталістів не залишиться нічого іншого, як пильно дбати про „симпатії" Москви, щоб дістати назад інвестовані в СССР і соціялістичних країнах свої доляри. Розрахунки совєтських пляновиків спираються, як читаємо у „Фрідомс Фектс" з червня 1973 р., на тому, що „льояльність капіталістів до доляра переможе їхню льояльність до будь-якої нації".

З'єднані Стейти Америки у своїх намаганнях встановити співпрацю з СССР ступили на дуже небезпечний і ховзький шлях, який легко може запровадити у безвихідне провалля. Брежнєв, без сумніву, є майстром діла, який готовий з безоглядним цинізмом підписувати будь-які договори, щоб забезпечити для совєтсько-російської імперії смертельно потрібну допомогу і щоб зберегти цю імперію від катастрофи з уваги на внутрішню та зовнішню ситуацію. На все це не можна примикати очей, і це треба мати на увазі всім американцям, які 18 червня готуються вітати символ і речника неволі й терору на вільній американській землі.

Масово, але спокійно

В суботу, 16-го червня ц. р. до Америки прибуває Леонід Брежнєв, який привертає тепер у Совєтському Союзі, а особливо в Україні, сталінські методи правління. Під його проводом комуністичний режим переслідує українських інтелектуалістів, що виступають в обороні прав свого народу—прав, ґарантованих Конституціями СССР і УССР. У зв'язку з приїздом цього „червоного царя" плянується велике число протестаційних демонстрацій, в яких українці повинні взяти якнайчисленнішу участь. Ми мусимо показати Брежнєву й Ко., американському Урядові та американцям, як також представникам інтернаціональної спільноти тут, в Америці, що ми не є байдужими до долі українського народу і до долі тих молодих інтелектуалістів, які впали жертвою народовбивчого режиму Брежнєва.

Але, протестуючи проти приїзду Брежнєва і проти політики „співіснування" з імперіялістичною Москвою, ми повинні робити це в рамках закону. А закони ЗСА, як і ціла політична система, дають громадянам такі великі можливості висловлювати свої думки й почування, що немає потреби вдаватися до екстремних методів протесту, як, наприклад, сутичок з поліцією. Мусимо мати на увазі, що поліційні чинники, які будуть охороняти Брежнєва та будинки совєтської амбасади й консуляти, тільки виконуватимуть свій обов'язок. Адже ж Брежнєв приїде до Америки як офіційний гість американського Уряду, а обов'язком Уряду дати йому охорону.

Нашу неґативну оцінку приїзду Брежнєва, зумовлену політикою ґеноциду Москви на Україні, ми можемо висловити масовими, але спокійними демонстраціями. Добре підготовані масові демонстрації з добре придуманими текстами транспарентів, як також вчасне повідомлення американської преси, радіо та телевізійних станцій про час і місце демонстрацій будуть ефективним виявом нашого протесту проти національно - культурного винародовлення України, що його веде совєтський уряд під проводом Леоніда Брежнєва.

М. Сосновський

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ПОСИЛЮЄ ПРОТИКИТАЙСЬКУ КАМПАНІЮ

Останнім часом не минає дня, щоб у совєтській пресі в якійсь формі не заторкувалось китайську проблему, не було нападів на „маоїстську кліку". Такого роду матеріяли публікується не тільки у центральній пресі, але також у республіканських газетах, зокрема на Україні. Таку ж протикитайську пропаганду веде преса совєтських сателітних держав, при чому статті з польських, чехословацьких, німецьких та угорських комуністичних газет передруковує совєтська преса. „Радянська Україна" з 3 червня, наприклад, опублікувала переклад статті з польської газети „Трибуна Люду" під таким пророчистим наголовком, як „Підривна діяльність Пекіну". У „Радянській Україні" з 2 червня опубліковано „повідомлення для преси посольства СРСР у США" в справі Китаю. „Известия" з 2 червня видрукували великий коментар Г. Апаліна „З приводу деяких концепцій маоїстського керівництва Китаю". В цьому коментарі зібрано всі найновіші закиди СССР проти Китаю і кинено чимало світла на розвиток совєтсько - китайського конфлікту.

Совєтська преса виявляє всіми цими своїми матеріялами глибоке затривоження Москви щораз більшою дипломатично - політичною активністю Пекіну на міжнародній арені, а в першій мірі наближенням між ЗСА та Китаєм та між Японією і Китаєм. В цьому контексті, як вияв такого затривоження і намагання протидіяти китайській дипломатичній офензиві з її протисовєтським спрямуванням, треба розглядати несподівану відмову совєтського уряду прийняти у себе з відвідинами японського прем'єра, який погодився був приїхати до Москви на запрошення Брежнєва ще в лютому ц. р. Ще виразніше наголошене занепокоєння Москви поголосками, мовляв, „ніби дипломатичне втручання США відвернуло „неминучий ядерний напад Радянського Союзу на Китайську Народну Республіку", як стверджується у повідомленні совєтської амбасади у Вашингтоні, яка вважала за доцільне дати в цій справі окрему заяву. У цій заяві, між іншим, стверджується, що „посольство СРСР у США уповноважене заявити, що твердження про існування якоїсь загрози нападу Радянського Союзу на Китай мають брехливий характер. Такої загрози не було і не існує".

Г. Апалін в „Известиях" розглядає питання совєтсько - китайського конфлікту на сучасному етапі з позицій совєтської „мирної офензиви" і видвигає проти Китаю закид, що Китай стоїть на перешкоді утримання в світі миру. „В останньому часі, — пише він, — маоїстське керівництво Китаю намагається замаскувати надклясовими, геополітичними концепціями й доктринами наростання великодержавно - шовіністичних і геґемоністичних тенденцій у своїй зовнішній політиці, несумісній з пролетарським інтернаціоналізмом, яка затратила клясовий зміст... Китайська пропаґанда намагається виправдати маоїстську великодержавність з допомогою екскурсій у всесвітню історію та географію... оформити свого роду „історичне" тло для виправдання великодержавної, небезпечної для народів миру лінії".

На думку совєтського коментатора, китайський комуністичний провід „перекручено з'ясовує основні протиріччя сучасного розвитку", в чому виявляється „протимарксистська позиція Пекіну, який дивиться на всесвітню історію не через призму клясової боротьби, а з точки зору своїх націоналістичних інтересів". Що найбільше тривожить совєтські чинники, це те, що йдеться тут про „формування під еґідою Пекіну бльоку, спрямованого в першу чергу проти СССР, проти міжнародного соціялізму, до якого були б втягнені найрізноманітніші держави".

Свою „націоналістичну політику" Китай веде з допомогою „очорнювальних вигадок", як, наприклад, „міркування Пекіну про Совєтський Союз з наміром створити в читача враження, начебто політика СССР нічим не відрізняється від політики царизму і начебто всилу історичних та інших причин Совєтський Союз є ворогом № 1 Китаю та всіх інших народів світу. Намагаючись обґрунтувати стратегію антисовєтизму, китайське керівництво договорюється до того, що Совєтський Союз „небезпечніший від імперіялістичних держав старого типу".

Боротьба за провід міжнародного комунізму

Китайську протисовєтську кампанію на міжнародному полі совєтський автор пояснює намаганням „кліки Мао Тсе-тунга" захопити провід в міжнародному комуністичному русі. Обвинувачуючи Совєтський Союз у політиці „неоколоніялізму" і в намаганні здійснювати „колоніялізм найновішого типу" щодо Азії, Африки та Латинської Америки, Китай насправді зробив ставку на підпорядкування собі визвольних рухів на цих просторах. Совєтський автор пише, що „на початку 60-их років китайське керівництво робило ставку на підпорядкування собі соціялістичного табору, міжнародного комуністичного та національно-визвольних рухів, нав'язуючи їм ультраліве, авантюристський шлях „підштовхування революції" з тим, щоб будь-якою ціною захопити керівництво революційної боротьби з метою поставити її на службі своїм великодержавним інтересам".

Коли йдеться про ситуацію на сучасному етапі, то, як твердить Г. Апалін, китайське керівництво стосує змінену тактику, не відмовляючись від своєї революційної фразеології". Пекін шукає союзників для своєї політики „серед найбільш реакційних і антикомуністичних кіл", при чому активно „проводить підривну діяльність проти програми антиімперіялістичної боротьби, схваленої на міжнародній нараді комуністичних і робітничих партій 1969 року, часто фактично підтримуючи політику імперіялізму. По суті справи йдеться про безпринципове бльокування на антисовєтській базі з будь - якими, навіть найреакційнішими силами". В кожному випадку, твердить Г. Апалін, Пекінові йдеться про те, щоб забезпечити свої „націоналістичні інтереси" і щоб одночасно знищити позицію СССР у міжнародному комуністичному русі.

Пекін проти „мирних плянів" Москви

Г. Апалін найбільше присвячує уваги намаганням Пекіну не допустити до „розрядки" міжнародного напруження, підкреслюючи, що це сприяє воєнній загрозі. Він наголошує спроби Пекіну перешкодити в підготові Европейської Конференції безпеки, а також зближенню між соціялістичними державами і державами капіталістичного світу. Це в першій мірі стосується зв'язків із ЗСА та Японією, що, очевидно, ніяк не вміщується в загальному пляні протикитайського наступу.

Коли вірити „логіці" совєтського коментатора, то такі зв'язки капіталістичних імперіялістичних великих західніх держав з СССР в інтересі світового миру. Коли ж про такі зв'язки старається комуністичний Китай, то цим китайське керівництво діє в некористь „світового миру". Виходячи з позицій такої „логіки", Г. Апалін боронить засади, на яких побудована концепція „мирної офензиви" Москви на відтинку західніх держав. Виступ проти цієї совєтської „мирної офензиви" в розумінні совєтського автора є виступом проти миру і пропаґування чи підготова війни. Згідно з його твердженням, „китайське керівництво не зацікавлене в справжньому і широкому включенні в практику міжнародних стосунків принципів мирного співіснування. Миролюбні декларації Пекіну — це передусім маскування, розраховане на здезорієнтування міжнародних революційних визвольних сил, на досягнення попередніх цілей (тобто захоплення проводу над світовим комунізмом) вдосконаленішими способами. Розвиток воєнного напруження, небезпеки та антисовєтизму диктується намаганнями і потребами внутріполітичного курсу маоїстського керівництва Китаю".

Справа ревізії кордонів далі актуальна

Окремо вказує совєтський автор на питання, що стосу-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Юрій Кононів

НАПЕРЕДОДНІ З'ЇЗДУ ОМУС

Український актор, працівник сцени, драматург, працівник радіо чи кіна й інших видів українського мистецтва — це не лише творча одиниця, життя якої тільки і виключно належить мистецтву й культурі рідного народу. Український актор „та іже з ним" — це також, а не раз і в першу чергу, громадянин, суспільний працівник, учасник Визвольних Змагань у минулому, вояк УПА чи Дивізії, учасник підпілля, а в наш час і в наших обставинах — актор перебуває в центрах культурного життя, виступаючи сам на сцені, підготовляючи до виступів молодших... Немає з'їзду, зборів, громадських сходин, масових демонстрацій та інших виявів зорганізованого громадського життя, де б не брав участи і працівник сцени.

Ось чому ми вважаємо, що наступний З'їзд Об'єднання Мистців Української Сцени ОМУС'у — це подія не лише в житті старших і молодших слуг Мельпомени, а й загальногромадська подія. Тому і в статуті відновленого після понад 25-річної перерви в діяльності ОМУС'у, який має бути затверджений на З'їзді 16-17 червня ц. р. на „Верховині", зазначено, що членом ОМУС'у може бути не лише актор - професіоналіст чи людина, пов'язана з українським театральним мистецтвом. Крім почесних членів та звичайних членів, є і радо бачена категорія прихильників. Як сказано в статуті: „Членом-прихильником може бути фізична особа — любитель і прихильник українського театрального мистецтва і культури, що морально і матеріяльно допомагає ОМУС'ові виконувати його завдання". Членство ОМУС'у радо вітатиме на З'їзді нових членів-прихильників та всіх зацікавлених справами рідної культури громадян. До речі, члени - прихильники мають право дорадчого голосу при вирішуванні справ ОМУС'у на З'їзді.

Всередині 1971 р. в „Свободі" була опублікована перша сторінка ОМУС'у під заг. „Голос Актора". У передовій „Початок дороги" згадано про відновлення створеного ще за сл. п. В. Блавацького в Західній Німеччині Об'єднання Мистців Української Сцени саме в 25-ліття від часу постання ОМУС'у. Це зобов'язувало і Управу, і членство до особливо посиленої праці, адже не було б ніякого сенсу відновлювати Об'єднання і знову „завмирати".

Що ж зроблено за несповна два роки діяльности ОМУС'у?

Перш за все — об'єднано чималу групу мистців сцени, слова, кіна, радіо і не тільки в ЗСА чи Канаді, а й в інших країнах. Віддалені члени братимуть участь у З'їзді в листовній формі. До ОМУС'у дотепер не приступили лише одиниці, з приводу чого можна висловити жаль, бо це нікому не йде на користь, і вже особливо громаді, не лише групі акторів різних генерацій.

Від часу відновлення в 1971 р. ОМУС став відомий у всіх країнах українського поселення на Заході, а виявом громадського довір'я до ОМУС'у, як і активности Об'єднання, було прийняття ОМУС'у до членства в УККА в ЗСА та КУК у Канаді. Члени Об'єднання, крім участи в професійних театральних ансамблях, майже всюди очолюють театральні ансамблі молоді; майже в усіх місцевостях, де мешкають, є керівниками чи промоторами місцевих імпрез; подають фахову допомогу у влаштуванні імпрез організаціями молоді, громадами та ін.

Дотепер, як плянувалось, видано 5 чисел пресового голосу Управи і членів ОМУС'у „Голос Актора": два числа в „Свободі" і три в „Америці". Започатковано збирання Архіву Українського Театрального Мистецтва з центром у Філядельфії, який стало поповнюється. Із дійсно визначним успіхом проведено перший в Америці Український Театральний Фестиваль, з виступами ансамблів із ЗСА і Канади, в тому числі й молодечих. Управа відбула багато нарад, про що не будемо писати, бо ми всі маємо певний нахил до „нараджувань", але не раз і саме зорганізоване життя їх вимагає. Багато сотень листів від Управи й до Управи засвідчують активність і жвавий контакт між членством Об'єднання та Управою, як і важливий контакт із Українськими Церквами, центральними організаціями і т. д.

Напередодні З'їзду окремо треба спинитись над заплянованою на першому З'їзді „Книгою діячів Українського Театру". Над цим великим і відповідальним виданням, що буде немов підсумком діяльности Українського Театру й сполучених із ним видів мистецтва від часів з-перед Визвольних Змагань 1917-20 рр. до наших днів, і одночасно відповіддю Москві на її фальшування історії українського театрального мистецтва, — праця триває вже понад рік. Багато акторів надіслали свої спогади, матеріяли, статті, зауваги, фотодокументи; їх надіслали до редколеґії книги також приватні громадяни, за що Управа висловлює їм велику подяку. На видання книги, що матиме понад 500 стор. друку та багато ілюстрацій, дотепер пожертви надіслали головно актори, і то часто пенсіонери, які мають скромні можливості, але надійшло вже кілька важливих пожертв і від деяких установ, організацій та громадян. Редакція „Книги Діячів Українського Театру": д-р Григор Лужницький — головний редактор, Олег Лисяк, Леонід Полтава — літ.-мовний редактор — вже закінчує опрацювання головних матеріялів для здачі до друку. Деяка трудність виринає тому, що несподівано пошта приносить ще якийсь

(Закінчення на стор. 3-ій)

З наших буднів

„Свободі" на ювілей

Ніби йдучи назустріч ювілейним святкуванням „Свободи" та в пошану її основоположників і редакторів, вийшла у Вінніпеґу, старанням УВАН в Канаді, книжечка подорожніх спомин́ів о. Н. Дмитрова п. з. „Канадійська Русь". Редактор збірочки, д-р Михайло Марунчак, пригадує читачам у вступному слові, що о. Нестор Дмитрів, перший український священик у Канаді, прибув туди в 1897-му році з юрисдикції митрополита Сембратовича, відвідав і сумлінно описав усі тодішні наші поселення в Манітобі, Алберті і Саскачевані.

Невеселі часи переживали тоді, на схилі XIX сторіччя, наші поселенці, ставлячи перші, піонерські кроки на чужій, неосвоєній землі. В подорожніх нотатках о. Дмитрова схоплені реалістично ці їхні переживання, всі труднощі й ускладнення, що їх приходилось поборювати нашим землякам, які опинились в чужій стороні без рідного ґрунту, без досвіду, знання й освіти, без опіки й часто-густо без цента при душі... Описуючи свої мандри по провінції Манітоба, о. Н. Дмитрів згадує, між іншим, „Руську колонію" над річкою Дрифтінґ, що звалася... Теребовля. Зберігаючи мову автора, вибираємо з цього барвистого опису такий характеристичний образочок:

„... Вкінці знайшов я хату того головіка. Прекрасне положенє, особливо при освітленню місяця. Річка вє ся поміж береги лісисті. За річкою хата, трохи більша як перша. Коло хати віз, що служив тим часом за комору, під возом знаряди кухонні, а один горшок прикритий „Свободою"... (Стор. 16-17).

Гей, „Свободо" наша, „Свободо", скільки разів тобі доводося такі горщики прикривати, скільки непросвічених голов просвіщати, пораду́ньку їм давати в перших десятиріччях твоєї піонерської праці на північноамериканському континенті! Твої, пожовклі нині сторінки, на котрих уперше друкувались „подорожні спомини" твого першого редактора, говорять нам більше, ніж цілі томи статистичних, демографічних та інших річників!...

... Місячна ніч у канадській прерії... самітня, загублена серед безмежного простору, оселя... фармерськи й віз-комора, а під ним — горщик з молоком, прикритий першою, українською в Америці, газетою, — це ж картина неначе з полотен В. Курилика, або живцем взята з епопеї Іллі Киріяка, „Сини Землі"... Велика дяка братам - канадцям за те, що вшанували 80-річчя нашого щоденника перевиданням твору незабутнього його редактора, великого миролюбця, о. Нестора Дмитрова!

Акер.

ВІДЗНАЧАТЬ СТОРІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДИН МАРКА ЧЕРЕМШИНИ

Київ. — У зв'язку з тим, що 13 червня ц. р. минає 100 років з дня народження письменника Марка Черемшини, Рада міністрів УССР схвалила постанову про покликання Республіканського ювілейного комітету під проводом В. М. Козаченка. Цей комітет має, як повідомляє РАТАУ, „подати Раді міністрів УРСР плян проведення заходів, пов'язаних з відзначенням 100-річчя з дня народження Марка Черемшини".

М. Хомяк

РЕЦЕНЗІЯ З БУДУЧИМ

Пропамятна Книга із Святочного Обходу Українського Католицького Каледжа дня 24 листопада 1940 у Филадельфії, Па. (Філядельфія, 1941)

(1)

Коледж, тобто вищий учбовий заклад, про який тут мова, створений 34 роки тому в місті Стемфорді, стейт Коннектикат. Це перша вища українська школа у ЗСА. Свято, яке послужило стимулом до видання книжки, мало спопуляризувати школу серед широкого круга українців Америки. Ідея свята, як і створення самого коледжу, належала Єпископові Константинові Богачевському, який згодом став першим Митрополитом Українців - Католиків у ЗСА. Пропам'ятну книгу редаґував д-р Лонгин Цегельський „Богу і Україні на славу, а людям на пожиток". (стор. 146). Свято підготовив діловий комітет, вибраний 60-ма представниками „усіх без різниці українських організацій міста Филаделфії з пригородями", які з'явились на нараду, скликану о. Филимоном Тарнавським, тодішнім канцлером Української Католицької Дієцезії. (Почесним головою був Кир Іван Бучко; дійсним — Василь Волчанський; заступником голови — Антін Пашук; секретар, чи тодішньою мовою, писар — д-р Павло Дубас; Михайло Рибак — фінансовий секретар; адвокат Михайло Дудун — касир. Д-р Володимир Ґалан, Дмитро Гайовий, Василь Коцюбинський, Теодор Свистун і Олена Штогрин творили Контрольну комісію. Були ще додаткові ділові комітети, які займались справами балю та бенкету.

Тостмайстром та господарем бенкету був Дмитро Галичин, д-р Лука Мишуґа уфундував півсторінковий привіт: „Бажаю, щоб це діло увінчалось успіхом та принесло українському імені і українській культурі честь і славу". (стор. 215). Від Українського Народного Союзу промовляли тогочасний голова Микола Мурашко та Роман Слободян; від Відділів Українського Робітничого Союзу у Філядельфії — Дмитро Гайовий; Стефан Шумейко — від „Юкрейніен Віклі", а Євген Ляхович — від „Свободи"; Анна Бойко та Олена Штогрин — від Союзу Українок Америки; Стефанія Галичин — від Золотого Хреста і Михайло Пізнак — від Ліги Української Католицької Молоді. („Америка", 26 листопада 1940).

Молодь писала:

„Будь ви католик, православний чи протестант, ви є українцем - американцем. Певно, ви хочете буди добрим українцем". Dietric Slobogin (стор. 20).

і —

„Наша самооборона це наші... власні українські школи... Живемо у „перетоплюючім кітлі світа". Нам грозить затрата нашої релігійної та національної ідентичности. Наші власні українські школи це наше спасіння". Eva Piddubcheshen (стор. 21).

Вітали „нову твердиню української культури на американській землі", бажали „гарного розвою і виховання кадрів українських провідників". Називали інституцію просто Українським Коледжом, а молодіжний клюб Українського Народного Союзу у Філядельфії, очолюваний цитованим вище Дітрік Слобоґіном, „розуміючи необхідну потребу Українського Університету, віддає цим свою першу допомогу цій гідній цілі" (ст. 167). Ліґа Української Католицької Молоді заявила: „Труд і жертви на здвигнення Українського Каледжа вважати-мемо привилеєм і особистим щастям" (стор. 157).

Обгортку пропам'ятної книги — жовта з голубим друком — запроєктував Дмитро Захарчук „на основі книжних орнаментів з 16-віку". (стор. 146). Під тризубом, завершеним хрестом, знаходиться церковно-слов'янською мовою мотто горстки перших модерних українських патріотів з-перед ста років, кирило-методіївців: „Пізнайте правду, а правда визволить вас".

Свято справило сильне враження на учасників. Під час бенкету, який відбувався рівночасно у двох залях, бо прийшло гостей вдвоє більше, ніж сподівались, за півгодини зібрано 1,277 дол., часто одно- чи дводоляровими датками. Збіркова акція перед бенкетом включала спробу Антона Цурковського відродити т. зв. систему трійок — жертводавець публічно закликає двох інших жертводавців складати таку ж суму, як він. Сам Цурковський пожертвував 5 дол. У низці статтей інші автори старались різними арґументами переконувати, щоб гроші, яких вже не можна було у 1940 році слати до Галичини, жертвували на Коледж.

Кир Константина в час емоційного піднесення на бенкеті звеличено „не тільки церковним головою, але й духово-народним лідером американських українців". (ст. 16).

При сьогоднішніх мільйонових збірках української діяспори „день тріюмфу доброго великого діла, ідейности, будуючої, творчої думки та посвяти" (17) виглядає наївним, а підкреслення єдности у промовах дня сподіваною патріотичною звичкою у подібних випадках. Це не зовсім правда.

(Далі буде)

До українців, у світовому розсіянні сущим

Резолюції, винесені учасниками панелю - віча, присвяченого нищенню української духової культури і русифікації України:

Учасники віча - панелю 3-го червня ц. р. в Ню Йорку, що на ньому панелісти проф. Іван Вовчук, ред. Вячеслав Давиденко і модератор проф. д-р Микола Чировський всесторонньо насвітлили методи, форми і цілі звірячого нищення Москвою Української культури та її творців, визнають, що на акцію Москви повинна і мусить прийти одностайна, зорганізована протидія всього українства у вільному світі. Ця протидія повинна вестися в двох аспектах — політичному, безупинним інформуванням вільного світу про злочинства Москви і — культурному, наполегливим скріплюванням, розбудовою і підвищуванням культурних досягнень Українства у вільному світі.

Відносно культуротворчої дії вільних українців учасники віча-панелю визнають за необхідне:

1. Плекати найкращі культурні традиції українського народу і передавати любов до них молодшим поколінням.

2. Морально і матеріяльно допомагати нашим культуротворцям збагачувати наші духові надбання своєю творчістю, що в майбутньому може стати поповненням тяглости нашої культури, нищеної московським займанцем.

3. Втягати в культуротворчі процеси обдаровану молодь, даючи їй змогу виявляти свої таланти у всіх галузях мистецтва. Творення і споживання високого рівня культури, для молодших поколінь, вирощуваних поза Батьківщиною, спроможне витворити той духовний клімат, що в ньому буде формуватися і зріти національна свідомість, гордість і почуття приналежности до української спільноти. Ніякі інші національно-виховні засоби цієї цілі не можуть досягнути.

4. Створити з високоякісних культурних досягнень української людини в діяспорі свідчення перед вільним світом про нашу національну зрілість і повноцінність, а в її своєрідностях і пов'язанні з культурни м и традиціями цілого нашого народу свідчення про те, що українське суспільство у світовому розпорошенні є і залишиться живою часткою національного материка.

5. Ствердити, що багатогранність проблеми духової культури у збереженні нашої національної субстанції в діяспорі та значення її, як фактора боротьби за українську правду з діяспоральних позицій, визначає цій проблемі перше місце з-посеред усіх проблем, що хвилюють наше суспільство і наснажують його до громадської активности. Вслід за цим ствердженням повинна послідувати пожвавлена діяльність усіх без виїмку наших громадських чинників для розбудови культурного життя діяспори, а в тім найвищі показники матеріяльної жертвенности на цю ціль.

6. Подати якнайдалійдучу допомогу Раді для Справ Культури при СКВУ для здійснення її плянів, які мають на меті практично реалізувати величне призначення духової культури в житті і місії позабатьківщизняного українства.

7. Включити всюдіяспоральну пресу в акцію найвищого посилення культуротворчої дії позабатьківщизняного українства, публікування роз'яснювальних статтей і коментарів, стосовно скріплювання і розбудови культурного фронту.

8. Признаючи найвидатнішого публіциста наших часів Валентина Мороза символом нескореної, героїчної української людини, яка кинула московській ворожій потузі гордий виклик „що ж, будемо битись", здійснити резолюцію XI Конгресу УККА і всіма можливими засобами старатися добитися його кандидатури на Нобелівську нагороду.

Рада Европейської Взаємодопомоги закінчила наради

Прага. — XXVII сесія Ради Европейської Взаємодопомоги (РЕВ) закінчи л а свою роботу 8 червня. Як повідомляє совєтська преса, „на сесії були обмірковані питання, зв'язані з реалізацією комплексної програми дальшого поглиблення співпраці і розвитку соціялістичної економічної інтеґрації". На закінчення нарад всі учасники підписали протокол, а також рішення Виконавчого комітету РЕВ та погодження про співпрацю у будівництві на території СССР Киембаєвського азбестового комбінату.

ЗАКЛИК

УКРАЇНЦІ НЮ ЙОРКУ Й ОКОЛИЦЬ!

Згідно із інформаціями, 18-го червня цього року, приїжджає до Америки генеральний секретар Центрального Комітету Комуністичної Партії СССР Л. Брежнєв.

Щоби „належно його привітати" буде влаштована в Ню Йорку демонстрація в неділю, 17-го червня цього року, о годині 2-ій з полудня.

Збірка демонстрантів на розі 47-ої вулиці і Першої Евеню в Мангеттені, — це є навпроти Об'єднаних Націй.

Протестну демонстрацію організують Організації Визвольного Фронту, у співпраці із Комітетом Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку — Відділом УККА.

Наша масова участь у протестній демонстрації повинна допомогти у всеамериканській акції, яка вимагає від Президента Ричарда М. Ніксона включити в свої розмови нашу апеляцію про звільнення всіх українських інтелектуалістів, що були арештовані і суджені в останніх роках.

Приходіть всі на демонстрацію!

УПРАВА КОМІТЕТУ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ

Ми віримо, що правда і справедливість переможуть — заявляють українські письменники Канади

Торонто. — У висліді відбутого тут в днях 1 - 3 червня ц. р. З'їзду Об'єднання Українських Письменників у Канаді „Слово" була схвалена учасниками з'їзду одноголосно і розіслана для преси за підписами президії — Уласа Самчука й Ольги Мак — резолюція такого змісту:

„Ми, українські письменники Канади, зібрані на своєму З'їзді в Торонті 1, 2 і 3 червня 1973 року, глибоко затривожені подіями мовно-культурної русифікації, яка тепер пляново, насильницькими засобами проводиться окупаційною владою Москви в Україні та інших республіках - колоніях Радянського Союзу.

„Ми категорично протестуємо проти цієї політики Москви і обурені тими масовими репресіями, що їх там застосовують проти патріотів українського народу, які ставлять спротив народовбивчим заходам московської окупаційної влади.

„У той час, коли всі поневолені народи світу, до найменших мовно - етнічних груп, визволяються від своїх поневолювачів і здобувають свої суверенно-політичні права, народ України й далі перебуває в стані найвиразнішого, клясичного, колоніяльного безправ'я, дарма що це суперечить конституції навіть тих державних форм, у яких український народ перебуває. Цей стан ще виразніше суперечить статутові Організації Об'єднаних Націй, членом якої є СССР.

„У зв'язку з цим ми звертаємося до вільних народів світу, до їх суверенних урядів, до діячів політики і культури, до наших колег-письменників і взагалі до всіх людей, які розуміють вагу і значення свободи людини, свободи народів, миру в світі, порядку та справедливости в ньому, щоб вони приєдналися до цього нашого протесту в ім'я основних засад та ідеалів, якими керується сучасне цивілізоване людство. Стверджуємо, що кривди, які робляться українському народові це кривди супроти гідности людини, це зневага нашої цивілізації, це загроза для миру і порядку в світі.

„Ми віримо, що правда і справедливість п е р е м о ж у т ь! Ми віримо в грядучу незалежність і державну суверенність українського народу, хоч який би спротив цьому не ставили тепер його поневолювачі!"

Д-р Орест Субтельний в Чикаго

6-го травня 1973 р. відбулася товариська зустріч (коктейл парті) в Голидей Інн з першим доктором української історії з Гарвардського університету, Орестом Субтельним.

Присутні, в більшості молоді професіоналісти, зійшлись, щоб у невимушеній атмосфері почути про заснування трьох катедр з українських дисциплін в Гарварді, про Український Науковий Інститут в Гарварді та про нашого недавно блиснувшого д-ра Субтельного. Під час імпрези показано прозірки з конференції Фонду Катедр Українознавства, охоро н и дисертації д-ром Субтельним та з праці українських професорів та студентів в Гарварді.

Юрій Гасцький, місцевий голова ФКУ, відкрив другу річну зустріч та представив д-ра Субтельного. Цей молодий науковець недавно блискуче оборонив свою докторську дисертацію, *„Пилип Орлик та Кримський Ханат; Несхоті Союзники"* та одержав свій докторат з Гарварду.

Він оповідав присутнім про свій шлях у Гарвард, від бакалаврату до докторату, згадуючи про студії з історії України та туркології з проф. Пріцаком. Д-р Субтельний підкреслив той великий натиск проф. Пріцака на туркологію, бо стан українсько-турецьких та орієнтальних дослідів є незадовільний, а в українській історії дуже довго важливим чинником були тюркські народи. Він говорив про свої поїздки на досліди в різних архівах Польщі, Австрії, Франції та Туреччини, які були потрібні йому в праці над дисертацією.

Д-р Субтельний відповідав на запити присутніх і ще раз підтвердив, що він ніколи не виступав з поглядами, йому приписаними, ніби Київська Русь не належить до історії України.

Опісля, Ю. Гасцький прочитав проєкт Чикагського Комітету ФКУ поширити організацію ФКУ на Приятелів Гарвардського Центру Українських Студій та зорганізувати формально жертводавців та прихильників Осередку Українських Студій в Гарварді. Цей проєкт подано на конференції ФКУ в Бостоні 30 квітня 1973 і продискутовано. Було також запропоновано, щоб у Чикаго організувати першу групу Приятелів ГЦУС з жертводавців та прихильників цього проєкту, що внедовзі буде переведено в життя.

Присутні повідомлено, що домівка ФКУ знаходиться при 2301 Вест Чикаго Евеню, в адвокатській канцелярії д-ра Мули.

Д-р Мула заохочував жертвувати на Український Науковий Інститут в Гарварді і проголосив, що п'ятьох присутніх саме склали по $1,000: д-р Демус, д-р і п-і Павлинські, д-р і п-і Кокодидь, інж. М. Орлин і д-р Мула. Марійка Гаврилюк додала від Студентської Громади в Чикаго $100. Разом зібрано — 5100 на Український Науковий Інститут.

Під час зустрічі виставлено всі видання Гарвардського Центру і можна було їх собі замовити.

Юрій Гасцький

Вступайте в члени УНСоюзу!

Українські і українсько-американські комбатанти влаштовують Зеленосвяточні поминки

Ню Йорк, Н. Й. (І. К.) — Координаційний Комітет Українських та Українсько- Американських Комбатантських Організацій міста Ню Йорку, який об'єднує всі без винятку діючі на терені тутешньої метрополії Українські Комбатантські і Українсько - Американські (з Армії ЗСА) Ветеранські Організації, влаштовує, як минулих років, так і цього року при чинній співучасті всіх того роду організацій Ню Йорку, Нюарку, Пассейку, Алентавну і околиці, у Зелену Неділю, 17-го червня ц. р. біля Могили - Пам'ятника на Оселі УРСоюзу „Верховина" у Глен Спей, Н. Й. традиційні Зеленосвяточні Поминки по полеглих і померлих Борцях за волю України. Поминки почнуться св. Літургіями обох українських віровизнань, а зокрема о год. 10:30 українського православного та о год. 11-ій українського католицького. Після Богослужб сформується похід, що промарширує до Могили - Пам'ятника, де буде відслужена спільна Панахида за Героїв і Борців за волю України. З черги представники поодиноких організацій складуть вінки на Могилі - Пам'ятнику. Промови виголосять: Григорій Полчій, голова Координаційного Комітету Українських і Українсько - Американських Комбатантських Організацій міста Ню Йорку, його заступник Андрій Боднарчик та голова УРСоюзу Іван Олексин. Прикінці Панахиди Українсько - Американські Ветерани 7-го Посту в Ню Йорку віддадуть тричі почесну сальву. Відтак учасники святкування помаршують знову похідною колоною перед головний будинок Оселі, де відбудеться парада з дефілядою. Після того проходитиме в їдальні Оселі спільна трапеза з привітами представників організацій.

Господарем свята буде Координаційний Комітет Українських і Українсько - Американських Організацій міста Ню Йорку. Свято відкриє голова цього Комітету Григорій Полчій, а проводити ним буде його заступник Андрій Боднарчик. Почесним провідником свята буде сот. Іван Козак, а маршалом д-р Михайло Луців, командир 401 Українського Посту Католицьких Ветеранів при церкві св. Юра в Ню Йорку. Замовлені автобуси від'їдуть з-під Українського Народного Дому в Ню Йорку о 7-ій год. ранку.

Ціни на деякі продукти обнижилися в наслідок „замороження"

Вашингтон. — Ціни н а сталь, мідь, автомобілеві опони та на інші важливі продукти були обнижені до рівня, які існували між 1-им та 8-им червня ц. р. в наслідок проголошеного Президентом 60-тиденного „замороження". Обниження цін продуцентами були добровільні та в більшості випадків охоплювали підвишки, які були проголошені протягом останнього тижня. Міні корпораціями, які добровіль н о знизили ціни на свої продукти, є багато продуцентів різного рода металів, але тільки одна нафтова фірма, Ашленд Ойл. Із „замороженням" та зниженням цін зв'язані також такі події: Дж. Міні, провідник американських робітничих спілок, заявив, що „замороження" цін на рівнях, які існували на початку червня ц. р., віддзеркалює „невдачу політики" Уряду, бо ціни будуть „заморожені" за рівнях, які є найвищими за останніх 20 років; нюйоркська біржа зареагувала на „замороження" цін негативно, бо цінні папери впали на вартості; вартість американського доляра дальше падає на европейських грошевих ринках.

ЛЕМКІВСЬКИЙ ПІКНІК

Лемківський Фестин - Пікнік чотирьох Відділів - Округ: Ню Йорку, Нюарку, Пассейку і Елизабету відбудеться в Українському Селі в Бавнд Бруку в неділю, 23-го червня ц. р. Як звичайно цей традиційний фестин призначений для зустрічі усіх лемків східних стейтів, а зокрема для познайомлення й нав'язання зв'язків із новими імігрантами з Лемківщини й Польщі.

НАПЕРЕДОДНІ З'ЇЗДУ ОМУС

(Закінчення зі стор. 2-ої)

важливий, історично-цінний спогад чи документ, який треба не лише опрацювати, а й відповідно примістити, що автоматично викликає низку змін. При цій нагоді повідомляємо, що останні малі замітки, інформації або фотодокументи для „Книги діячів Українського Театру" можна буде здати членам Управи під час З'їзду в цьому місяці — після цього Редколеґія нічого не буде розглядати ново й автоматично передаватиме все надіслане до Архіву Українського Театрального Мистецтва при ОМУС'і.

ОМУС не став і не думає стати „совшел клабом", не був і не буде „забальзамованим". Його головними завданнями є, як сказано в статуті: Координувати і скріплювати розбудову українського театрального мистецтва і культури в усіх напрямках, в краях поселення українців спільноти поза Рідними Землями, з пошануванням законів країни поселення. Розкривати злонамисне перекручування московсько - большевицькими „театрознавцями" історії українського театру та воскрешати імена сотень драматургів, композиторів, режисерів, акторів, працівників сцени, знищених Москвою і іншими ворогами нашого народу, або кого ворог не згадує, понижує й зневажає у своїх псевдоісторичних виданнях.

Ці завдання ми виконували й будемо виконувати, з переконанням, що наша праця потрібна, як українській спільноті поза Україною, так і самій Україні в її важкі часи боротьби з московським світом антикультури.

В СУДАНІ СУДИТИМУТЬ членів терористичної групи, які захопили та повбивали трьох дипломатів, в тому двох американців 2 березня ц. р. Терористів судитиме цивільний суд, а не військовий трибунал.

Свято Матері при катедрі св. Володимира в Ню Йорку

20-го травня при виповненій церковній залі, після Служби Божої відбувся концерт в честь матері яке влаштувала Управа сестрицтва при церкві св. Володимира Пані В. Дорожинська привітала отців, голову Об'єднання православного Сестрицтва о. Селепину та всіх гостей, а також провадила програмою.

Це свято було справжнім висловом тих усіх почувань які маємо для матері і які повинні ми спеціально плекати. Пошана до матерів перш за все повинна бути в дома, в родині у крузі, а також треба плекати її на суспільному фоні, так як тут на фоні церковної громади. Вона зберігає дитину від національної загибелі в чужому морі і вщеплює їй це рідне релігійно - національне „я". Присмно було дивитись на цих молодих матерів, які це недавно самі були дітьми, виховані при рідній церкві, нині вони вже мають дітей шкільного віку. Ці діти володіють українською мовою, вчаться співу, музики та народних танків від професійних сил. З віршами про маму виступили діти: Надя Думин, Христя Баранська, Андрій Федорів, Уля Лисняк та Петрусь Шмігель. Катерина Федорів грала на піяно і співала. Брати Юрко і Роман Бойчуки, Ніна Грогул, Наталка Зам'ята та Ярко Селенко теж грали на піяно. Брат і сестра Повики, Ярко Селенко та Христя Баранська виконали декілька народних танків а саме: Гуцулку, гопака, козачок та мадярський танок.

У другій частині програми декляматорка п-і Валентина Левінська, віддекламувала лірш Т. Карманського „Останній лист до матері".

Виступив Ансамбль Бандуристок ім. Лесі Українки при Об'єднанні Українського Православного Сестрицтва в Бавнд Бруку: Ніна Галіон (наша парафіянка), Зірка Клюфас, Марійка Коштан, Рая Хойлик, Валя Сидоренко, Тея Холецька, Оля Павленко та Лариса Полиioда і під бурхливі оплески публіки виконали на бандурах пісні, а саме: „Ой горе тій чайці", нар. пісня, муз. М. Леонтовича, „Вітер віє", слова Т. Шевченка, муз. Сніжного, „Дівчинонька по гриби ходила", нар. пісня, „Ой під вишнею під черешнею". Це група молодих матерів, які вже півтора року розучують народні пісні і своїми виступами заробляють на фонд побудови нової школи Українознавства при православному Осередку в Бавнд Бруку.

Гарне оформлення сцени виконав о. протод. Михайло Ольховий, а технічно-звукове оформлення було в руках інж. О. Галіона при допомозі братів - студентів Данила і Олеся Дорожинських.

Закінчив свято голова братства К. Марущак подякою всім виконавцям та присутнім.

Л. Бриньовська

MALE & FEMALE

Спортова Школа УСТ „Чорноморська Січ" в 1973 році

Цьогорічна Спортова Школа УСТ „Чорноморська Січ" відбудеться знову на протязі 3-ох тижнів, від 22 липня до 11 серпня, на оселі УРС „Верховина" в Глен Спей Н. И. В кінці місяця червня і на початку липня, остаточно закінчиться підготова до відкриття, ведення й закриття Школи, що нею провадитиме „Комітет назначений Управою Т-ва.

Кінцева дата зголошень до Школи була назначена на кінець червня, не зважаючи на це до Управи „Ч. Січі" вже до кінця місяця травня наспіло ок. три десятки аплікацій юначок і юнаків з різних міст ЗСА. Спортова Школа „Ч. Січі" за свій короткий час, трилітнього існування, здобула собі серед української молоді велику популярність, а між батьками довір'я, які радо висилають до неї своїх дітей. Присмно, що Спортова Школа „Ч. Січі" вже заслужила на признання в окремих американських виховних колах і особливо в Українській Спортовій Централі Америки і Канади, Управа якої в одному із своїх листів підписаним головою Романом Куцілем і секретарем Ярославом Хоростілем, між іншими написали: ... „Вважаємо, що за оснуванням Спортової Школи і провадження її вже третій рік підряд УСТ „Чорноморська Січ" заслуговує на окремішнє признання від Управ спортових товариств, проводів молодечих організацій та всієї української спільноти за цю корисну працю. Ваша ініціятива провадження такої школи тим цінніша тепер, в часі, коли наша молодь, зокрема ця, що так чисельно згуртована в молодечих організаціях — потребує фахового вишколу та кваліфікованих виховників. Ми з великим признанням ставимось до Вашої праці, і тому з присмністю, в імені Управи УСЦАК і всієї зорганізованої спортової української громади приймаємо патронат над Спортовою Школою та заохочуємо рівночасно спортовий актив — користати з її готовости вишколення та поглиблення спортового знання української молоді".

Спортова Школа УСТ „Ч. Січ", під сучасну пору, являється чоловою і порівнюючи — найдешевшою для її учасників. Завдяки безкорисній праці членів Управи „Ч. Січі", значній допомозі УРС, учасники Спортової Школи оплачують тижнево майже половину ціни цього, що оплачують за дітей в подібних школах, американці, скандинавці і інші національні групи.

Спортова Школа „Ч. Січі" розпоряджає першорядними професійними силами інструкторів і опікунів, яких мають українці в ЗСА. Управа УСТ „Ч. Січ" заангажувала вже таких осіб: Евген Чикович — учитель фізичного виховання в Коломбійській середній школі, тренер копаного м'яча в цій же школі і УСТ „Ч. Січ" та останньо тренер футбольної репрезентації ЗСА, д-р Остап Стромецький — професор університету в Гантсвілі, Алябама, визначний футбольний тренер, Мирон Дахнівський — майор американської армії в резерві, кол. футболіст української дружини в Европі і ЗСА, Вол. Бакун — футбольний суддя ЮСФА в Ню Джерзі, член проводу футбольної ланки „Ч. Січі", Вол. і Орест Ткачі — студенти коледжів, визначні футболісти „Ч. Січі", Б. Гіль — студент Монтклерського коледжу і його чоловий футболіст та дружини „Ч. Січі", інж. Богдан Гайдучок — визначний тренер відбиванки учасник ряду відбиванкових семінарів на сході ЗСА, інж. Адріян Лапичак — чоловий тренер відбиванки „Ч. Січі" і діяч цього спорту в рямцях Відбиванкової Асоціяції ЗСА, інж. Борис Кучинський — один із чолових тенисистів „Ч. Січі", кількакратний чемпіон турнірів СУАСТ і УСЦАК. На пості опікунів зголошені: Надія Бакун, Зірка Стебельська, Олена Паславська, Володимир Бакун, мол., які працюватимуть під проводом гол. опікуна Василя Магиляша. Обов'язки керівника Школи виконуватимуть почайтіно відповідні члени Управи Т-ва.

У цьогорічній Спортовій Школі „Ч. Січі" передбачений вишкіл з таких ділянок спорту: копаного м'яча, відбиванки, тенісу, плавання, легкої атлетики і кошиківки.

О. Твардовський

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ПОСИЛЮЄ ПРОТИКИТАЙСЬКУ КАМПАНІЮ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ється ревізії кордонів. Пекін, мовляв, далі веде політику, яка має за мету „ревізію встановлених у світі кордонів" і в цей спосіб спричинятися „до роз'ятрування національних пристрастей довкруги територіяльних проблем, навіть називаючи окремі території. Справа в тому, що Пекін намагається перекреслити всю систему міжнародних договорів, якими закріплено висліди Другої світової війни і які відповідають інтересам миру та безпеки народів".

Очевидно, йдеться тут про домагання Пекіну, щоб Москва повернула Китаєві загарбані ще царською Росією частини китайської національної території. Міркування совєтського автора на тему „непорушности кордонів" виявляє тенденції совєтської політики, яка всіми силами змагає за леґалізацію політичного статусу кво у світі, з чим в'яжеться, як знаємо, леґалізація совєтських загарбань територій інших народів, почínаючи з 1917 року, тобто від часу встановлення в Росії комуністичного режиму.

Поновне посилення протикитайської кампанії збоку совєтських чинників на сучасному етапі має свою вимову. З одного боку, ця поновлена кампанія черговий раз ілюструє дуже вразливе місце Совєтської імперії під сучасну пору, а з другого — розкриває політично - дипломатичні кулуси і вказує на мотиви, поминаючи внутрішні труднощі всякого порядку, що спонукують Москву шукати допомоги на Заході.

Немає сумніву, що прогнози Андрія Амальрика на тему можливих наслідків совєтсько - китайського конфлікту не чужі совєтським авторам, коли вони розгортають у такій формі протикитайську кампанію, намагаючись оправдати совєтську загарбницьку, антинародну політику.